UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

ועידת התביעות
Claims Conference
Conference on Jewish Material Claims Against Germany

Claims Conference Holocaust Survivor Memoir Collection

Access to the print and/or digital copies of memoirs in this collection is made possible by USHMM on behalf of, and with the support of, the Conference on Jewish Material Claims Against Germany.

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. The Library holds the rights and permissions to put this material online. If you hold an active copyright to this work and would like to have your materials removed from the web please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at digital_library@ushmm.org.

Minnen av Reichskristallsnacht i Duisburg 1938.

Tidigt på morgonen den 10 november 1938, då vårt frukostbord stod dukat, bankade det på ytterdörren på Memelstrasse 55 i Duisburg. Man skrek att vi skulle öppna dörren. Mamma sprang för att hämta nyckeln, och det tog tydligen för lång tid, så då ropade en man – öppna annars slår vi sönder dörren. Mamma hittade nyckeln, sprang ner för trappan, öppnade dörren och sprang upp igen till oss. Männen frågade efter Pappa, Gottfried Israel. Han skulle följa med. Mamma sa att han nog var på sin arbetsplats, den judiska folkskolan. En SS-man röt då till oss att stå stilla invid ena köksväggen och inte röra oss. Mamma ställde sig där och höll min bror Walter, 6½ år i högra handen och mig 2½ år i sin vänstra. På ett led förbi oss tågade 10 SS-män med mycket blanka höga stövlar.
De välte det dukade frukostbordet och sedan var det några som satte in armarna i köksskåpen Och svepte ut allt glas och porslin på golvet. De slog sönder stolarna också. Sedan gick de in i lägenheten, 5 rum, och slog sönder allt de kunde, innan till sist alla på ett led tågade ut igen. Efteråt var det mycket glassplitter i hela lägenheten, eftersom de också hade trampat in glasdörrarna i bokskåpen. Alla stolar, fåtöljer och bord var också sönderslagna, så det fanns ingenstans att sitta. 3 saker var hela – Mammas toilettbord, som de hade slängt på föräldrasängarna, så det hade landat mjukt, och våra 2 barnsängar, som de inte alls hade gett sig på. En grannfru hjälpte Mamma att sopa ihop alla skärvor och samla ihop möbeldelar. Efter förstörelsen, då SS-männen hade gått sprang min bror ut på gården och skrek . Själv har jag haft hemska mardrömmar om denna händelse i många år.

Bakgrund.

Under natten före, alltså natten mellan den 9de och 10de nov. 1938 hade det kommit en pojke hem till oss och berättat att Pappas arbetsplatser: Synagogan och den judiska folkskolan, brann, att man hade häktat Pappas kollega och att man snart skulle komma för att hämta Pappa. (Min Pappa, Gottfried Israel, var folkskollärare i den judiska folkskolan och delade chazzantjänsten med en annan folkskolärare och chazzan.) Då Pappa fick det budet, gick han till en gammal pensionerad lärare och bad att få gömma sig där. Mamma och Pappa gjorde upp att han kunde återvända hem, när Mamma hade hängt ut en handduk genom köksfönstret. Han behövde ju heller inte gå till sitt arbete, eftersom Synagogan och skolan hade brunnit.

Nedskrivet i Hjärup, Sverige, 22 juli 2008
Av Eva Lecerof, född Israel, i Duisburg Tyskland 2 maj 1936

Far: Gottfried Israel, född i Oberlistingen, Tyskland, 27 maj 1900, död i Auschwitz 1942
Mor: Elsbeth Israel, född Hess, i Fulda Tyskland 5 febr.1905, död i Sverige 19 april 1992